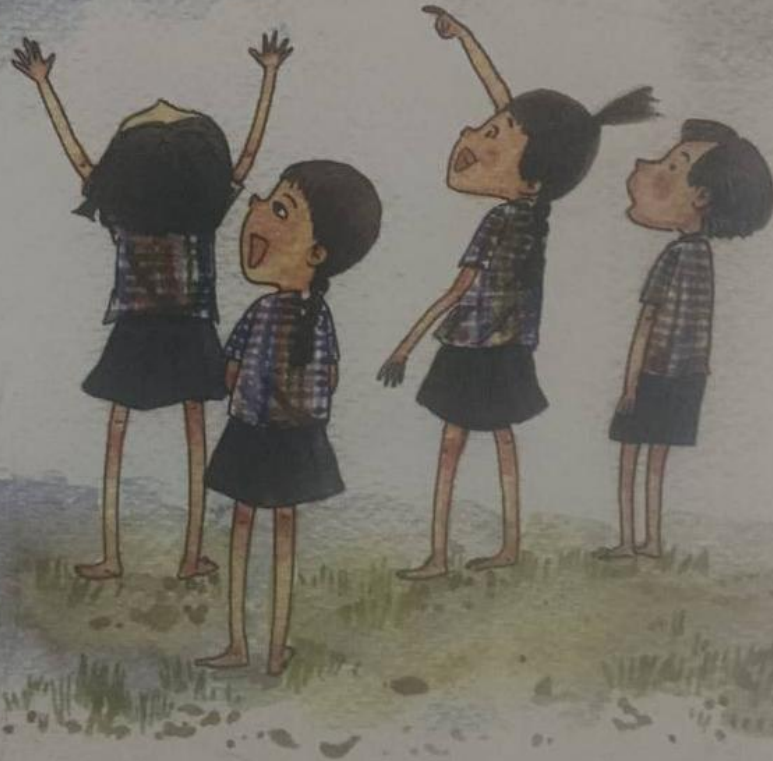

อนุบาลจิตศึกษา

วันฝนตก

เรื่อง : วิเชียร ไชยบัง

ภาพ : ประนอม ชั่วกลาง

นิทาน วันฝนตก (เรื่อง วิเชียร ไชยบัง)

ยามสายเหมือนเป็นวันปกติทั่ว ๆ ไป เหล่าบางฟ้าชั้นอนุบาล วิ่งเล่นกันอยู่ในสนาม แต่แล้วอยู่ๆ เมฆก็ตั้งเค้าเป็นรูปทั้งดำทะมึนลมพัดอื้ออึง ยอดไม้โอนเอน ฝนลงเม็ดเปาะแปะ เหล่านางฟ้าอนุบาลตกใจกรูกันเข้าห้องเรียนหมาหอนิลตกใจวิ่งหางจุกตูดเข้าหลบใต้ท้องรถ แมวมีนวันตกใจซุกเข้าไปหลบในกล่องกระดาษ นกตกใจบินเข้ารังพายุพัดเข้าในห้องเรียนจนใบงานของเหล่านางฟ้าปลิวว่อน พวกมันสนุกกันใหญ่ที่ได้บิน แต่ครูและเหล่านางฟ้าอนุบาลต้องร่นวายุช่วยกันไล่เก็บใบงานให้กลับเข้าที่ โหมบายที่หน้าต่างไกวหัวพัดหัวเหวี่ยง อย่างหน้าหวาดหวั่นครูกุสูกุจจะปิดประตูหน้าต่างจนมิดชิด แต่เสียงลมยังอึงเคาะ ประตูหน้าต่าง อยู่ข้างนอก แล้วไฟฟ้าก็ดับจนห้องมืดมืดเสียงฟ้าคำรามอย่างกับสิงโตตัวใหญ่ ที่กำลังโมโหหิว ทั้งมีเสียงฟ้าผ่าเปรี้ยงลงมา เด็กและครูกลัวจนอกสั่นขวัญแขวน ซุกตัวที่มุมห้อง แล้วฝนก็ตกลงมากระหน่ำสิ่งต่าง ๆ เสียงดังเกรียวกราว ดังดนตรีที่ไม่มีโน้ต ฝนตกหนักขึ้นจนมืดฟ้ามัวดิน ครูพะวักพะวนใช้ถังรองน้ำที่หยดลงมาจากรูหลังคาที่รั่วหลายรู ฝนตกหนักอยู่สักพักแล้วก็ซาลง แต่ยังมีเสียงครางครืน ๆ เบา ๆ อย่างเศร้าสร้อยของท้องฟ้า แต่แล้วอยู่ ๆ ฝนก็หยุดตก ทุกอย่างสงบลง แสงแดดก็ส่องสว่างขึ้น บนท้องฟ้าปรากฏเป็นเงารุ้งกินน้ำทางทิศตะวันตก เหล่านางฟ้าอนุบาลต่างก็ดีใจที่ฝนหยุด และได้เรียนรู้ว่า อยู่ ๆ บางสิ่งในชีวิตก็จะเกิดขึ้น แล้วอยู่ๆ มันก็จะหายไป ตอนนี้ น้ำก็เจิ่งนองสนาม เหล่านางฟ้าอนุบาลร่าเริง พับเรือกระดาษลอยเล่นในสนามฟุตบอล